

§ 4. Straf- en slotbepalingen.

Artikel 19.

Op de telefoonwerken en de telefonie zijn van toepassing de bepalingen van de artikelen 351, 351bis, 371, 374 en 375 van het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 20.

Met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste duizend gulden wordt gestraft hij, die telegrafien en telefonen aanlegt of exploiteert zonder de concessie bij artikel 2 gevorderd.

Met gelijke straf wordt gestraft hij die, zonder de machtiging bij art. 3 gevorderd, niet voor het openbaar verkeer bestemde telegrafien of telefonen aanlegt.

De telegraaf- en telefoonlijnen alsmede de voor het overbrengen van telegrammen of gesprekken gebedigde toestellen kunnen, voor zoover zij den veroordeelde toebehooren, bij de veroordeeling worden verbeurd verklaard.

Artikel 21.

De voor het in werking treden van deze wet door den Staat of krachtens door Ons verleende concessieën aangelegde telegrafien en telefonen worden beschouwd als te zijn aangelegd overeenkomstig de bepalingen dezer wet, zoodat aan derden met betrekking tot de instandhouding van die telegrafien en telefonen dezelfde rechten toekomen, welke zij zouden kunnen doen gelden, indien de aanleg na het in werking treden van deze wet had plaats gehad.

De door Ons verleende concessieën blijven van kracht, totdat zij door overeenkomstig artikel 2 vastgestelde concessieën zullen zijn vervangen.

Artikel 22.

Deze wet kan worden aangehaald onder den titel van „Telegraaf- en Telefoonwet 1903”, doch met bijvoeging van het nummer van het Staatsblad, waarin de wet is geplaatst.

Artikel 23.

De wet van 7 Maart 1852 (*Staatsblad* n°. 48), zooals die gewijzigd bij de wet van 3 December 1869 (*Staatsblad* n°. 200), tot regeling der gemeenschap door electro-magnetische telegrafien, wordt ingetrokken.

Deze wet treedt in werking op een nader door Ons te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te

De Minister van Waterstaat,
Handel en Nijverheid,

AANWIJZING VAN VERANDERINGEN, bij de tweede lezing in de Tweede Kamer der Staten-Generaal gebracht in het ontwerp van wet tot wijziging van de Gemeentewet, gelijk het luidt na de daarin tot 15 October 1903 gebrachte wijzigingen. (7)

Deze veranderingen zijn vermeld op de Nota, gedrukt onder n°. 6, met dien verstande, dat in de daarop voorkomende wijziging van **artikel 1** zijn vervallen de slotwoorden: „en dit op den dag, waarop hij zijn geloofsbrief inzendt, nog is”; en

dat vóór de woorden, waarmede **artikel 18** werd aangevuld, een komma is geplaatst.

AANWIJZING VAN VERANDERINGEN, gedurende de beraadslaging in de Tweede Kamer der Staten-Generaal gebracht in het gewijzigd ontwerp van wet houdende nadere bepalingen betreffende de mijnontginning, met wijziging der wet van 21 April 1810 (*Bulletin des Lois* n°. 285.) (11)

Artikel 2.

In den eersten regel is tusschen de woorden „niet” en „binnen” ingevoegd: „, of niet behoorlijk,”.

Artikel 14 is geworden **artikel 15**.

Achter **artikel 13** is ingevoegd:

Artikel 14.

Deze wet is met uitzondering van de artikelen 1 tot en met 8 ook van toepassing op de concessieën vóór het in werking treden van deze wet verleend.

GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET tot aanvulling en wijziging van eenige bepalingen der Militiewet 1901 (*Staatsblad* 1901, n°. 212), aangevuld bij de wet van 20 Juni 1902 (*Staatsblad* n°. 119). (57)

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, saluut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenschelijk is eenige bepalingen der Militiewet 1901 (*Staatsblad* 1901, n°. 212), aangevuld bij de wet van 20 Juni 1902 (*Staatsblad* n°. 119), aan te vullen en te wijzigen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

De Militiewet 1901 (*Staatsblad* 1901, n°. 212), aangevuld bij de wet van 20 Juni 1902 (*Staatsblad* n°. 119), wordt aangevuld en gewijzigd als volgt:

Art. 47, vierde zinsnede. Na den eersten volzin wordt als nieuwe (vijfde) zinsnede ingevoegd:

De onderlinge overeenkomst heeft geen gevolg:

1°. indien niet zij, die haar hebben aangegaan, ten dienenden dage voor den militieraad zijn verschenen;

2°. indien hij of zij, die volgens de overeenkomst tot de dienst zou of zouden zijn aan te wijzen, bevonden wordt of worden te verkeer in een der gevallen, vermeld in art. 45, 1°. en 2°, in art. 54 of in art. 55;

3°. indien eene te zijnen of te hunnen behoefte gevraagde vrijstelling kan worden verleend, om eene der in art. 45, 3°.—6°, aangeduide redenen.